

De tijd nemen, iets dat we vaak te weinig doen. We rennen maar, we hollen van het een naar het ander. Rust is in onze tijd maar sporadisch te vinden. Evenals stilte. We worden meer en meer geleefd en zijn constant in verbinding met elkaar dichtbij en ver weg via onze social media. Daarom een verhaal: **Meneer Hazewind**

Meneer Hazewind...

Wat heeft hij een haast!

Hij rent door de straten, hij hijgt en hij raast:

Als ik te laat ben zit ik ernaast.

Gauw...!

Meneer Hazewind Vliegt over het plein,

Zo hard als een auto, zo hard als een trein:

Laat me er door,

ik moet ergens zijn.

Gauw....!

Meneer Hazewind..

Bij dag en bij nacht,

Door de week en op zondag,

altijd op jacht.

Geen tijd dat hij kijkt,

geen tijd dat hij lacht.

Ach....!

Meneer Hazewind...

Waar moet dat toch heen?

Riepen de mensen.

En toen kwam de steen,

Toen viel hij, toen lag hij,

toen brak hij zijn been.

Au...!

Meneer Hazewind...
In een tuinstoel van riet,
onder de bomen.
Hij lacht en geniet,
Omdat hij nu eindelijk alles weer ziet.
He...!

Meneer Hazewind
Als een bij in een bloem:
Schommelen...schommelen...
zoeme zoem zoem....

Mies Bouhuys.